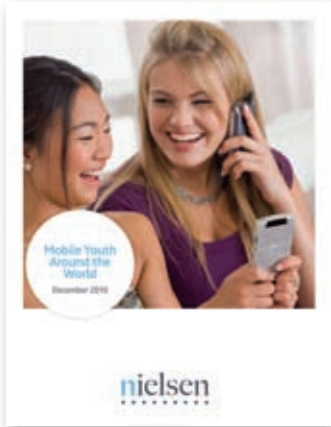


## VNU is terug

De Amsterdamse beurs snakt naar nieuw bloed. Voorlopig lijkt dat vooral van afsplitsingen te moeten komen, zoals vorige week Aperam en



binnenkort misschien ook nog onderdelen van ING of TNT. De terugkeer van ABN Amro zal echter niet voor 2014 plaatsvinden, zei minister van Financiën De Jager onlangs. Een andere oude bekende, VNU, is inmid-

dels wel terug op de beursvloer. VNU werd in 2006 in Amsterdam van de beurs gehaald door een groep van private-equitybedrijven, waaronder KKR en Carlyle. Met de beursgang onder de nieuwe naam The Nielsen Company maken de investeerders een winst van circa 30 procent op hun investering. VNU kocht de bedrijven die nu Nielsen vormen rond de eeuwwisseling bij elkaar en verkocht zijn krantendivisie aan Wegener en de tijdschriften aan Sanoma.

Nielsen is in de Verenigde Staten vooral bekend van de kijkcijfers, maar het bedrijf is wereldwijd een van de grootste marktonderzoekers. De terugkeer op de beurs van het oude VNU als The Nielsen Company (code NLSN) vond plaats in New York. Nu staat het huidige hoofdkantoor van Nielsen daar ook, dus helemaal onlogisch is het niet. En NYSE Euronext is tegenwoordig één bedrijf, dus daar zal men ook niet klagen. ■

## Vreemdelingenlegioen

De AEX bestaat sinds kort weer tijdelijk uit 26 fondsen, doordat roestvrijstaalmarker Aperam werd losgekoppeld van ArcelorMittal. Weer, want het gebeurde al eerder dat de AEX uit meer dan 25 namen bestond. In 1998 zaten er zelfs even 27 fondsen in, doordat Vedior zich afsplitste van Vendex en de (toen nog) TNT Post Groep loskwam van KPN.

Niets nieuws onder de zon dus, en overnames trekken het doorgaans snel recht. In 1998 werd het van Philips afgesplitste Polygram nog voor het eind van het jaar overgenomen. Vedior verdween na de herweging, om later terug te keren en in Randstad op te gaan. Dynamiek genoeg dus op de Amsterdamse beurs, en dat is goed.

Maar nu zijn al vier AEX-

bedrijven formeel niet meer Nederlands: behalve het Luxemburgse Aperam en Arcelor zijn dat de Franse bedrijven Air France en Unibail. Onze AEX wordt op deze manier langzaam maar zeker steeds meer een vreemdelingenlegioen.

Bij Bam en Wereldhave zal men deze ontwikkeling betreuren. De aandelen van deze oer-Hollandse bedrijven bungelen onderaan in de AEX en met de komst van het grotere Aperam zal één van deze twee bij de volgende herweging waarschijnlijk moeten degraderen naar de Midkap-index. Het grotere Aperam uit Luxemburg blijft dus in onze nationale index, hoewel niemand hier nog met zekerheid kan zeggen hoe je de naam precies uitspreekt. Dat is inderdaad wel vreemd. ■

## Vissen in Abilene



**Jan Maarten Slagter**  
Directeur VEB

Tegenover het huis van mijn opa en oma in Schagen lag een sloot waar regelmatig jongetjes aan zaten te vissen. Vanaf mijn zesde nam mijn opa mij er ook mee naartoe. Wij zaten dan een uurtje achter zijn bamboehengel en vingen over het algemeen niets. Ik vond het natuurlijk leuk om iets met mijn opa te doen, maar vissen vond ik op zich saai en een beetje vies (met die wormen en zo). Pas na een jaar of twee liet ik dit eens vallen en toen bleek mijn opa er precies zo over te denken. Hij viste om mij een plezier te doen. De hengel kon de schuur weer in om er nooit meer uit te komen.

Ik ben me er pas recentelijk van bewust, maar deze familieanekdote is een fraai voorbeeld van de 'Abilene-paradox' – zo genoemd naar de Texaanse bestemming van een mislukt familietripje. Bij terugkeer uit Abilene (lange, stoffige autorit in auto zonder airconditioning, matige maaltijd in vage kroeg) bleek dat geen van de vier familieleden eigenlijk had willen gaan. De suggestie het wel te doen was halfhartig en niet goed doordacht, de ondersteuning ervan was tot drie keer toe gebaseerd op beleefdheid en de wens geen spelbreker te zijn. Iedereen had de hele middag zitten balen, maar niemand had iets gezegd.

Het is een herkenbaar verhaal – we kunnen ons waarschijnlijk allemaal een vergelijkbare situatie herinneren. Maar ook daarbuiten komt dit soort 'group thinking' veel voor. Het is familie van het irrationele kuddegedrag dat zichtbaar is op de beurs bij het opblazen van bubbels: liever met z'n allen fout, dan in je eentje gelijk. Maar het is het sterkst wanneer mensen met elkaar in een ruimte zijn en er onderlinge afhankelijkheden bestaan. Wie ooit in een werkgroepje of een afdelingsoverleg heeft gezeten, weet hoe lastig het is om als eerste tegen de tot dan toe heersende mening in te gaan – maar ook dat dan over het algemeen blijkt dat er meer mensen zo over denken. Zie ook: het stellen van een domme vraag – bijna altijd gaat er dan een zucht van verlichting rond de tafel (althans, dat denk ik als het mijn vraag is, mogelijk is het een wanhopige verzuchting om zo veel onkunde).

Dit fenomeen is een belangrijke valkuil voor raden van bestuur en commissarissen. Een afwijkend geluid zet de onderlinge verstandhouding op het spel. Ook op het hoogste niveau schrikken mensen hiervoor terug – de rapporten van de onderzoekers van de Ondernemingskamer naar wanbeleid staan vol met voorbeelden. Dit is overigens volgens mij het belangrijkste argument voor diversiteit in besturen. Een oplossing voor eventueel sociaal ongemak is de vraag stellen: "Zijn wij op weg naar Abilene?" ■